

PANTONE®
138 C
C-0 M-42 Y-100 K-0

PANTONE® Guide to
Communicating with
COLOR

روانشناسی کاربردی رنگ‌ها (پنتون)

نویسنده: لئاتریس آیزمن

مترجم: روح الله زمزمه

با مقدمه استاد قباد شیوا

به اضمام بررسی ۶۴۸ گروه همنشینی در رنگها

فهرست

۶	درباره مترجم
۷	استاد قباد شیوا
۸	یادداشت مترجم
۱۰	مقدمه
۱۴	رنگ های گویا
۱۷	رنگ های حسی
۲۰	رنگ های مرئی
۲۲	خانواده رنگ ها
۴۶	سبز ■
۵۰	ارگوانی ■
۵۴	خنشی ■
۵۸	سفید □
۶۲	سیاه ■
۶۶	مراحل انتخاب رنگ
۶۸	ترکیب رنگ ها
۱۲۴	نمایشگری (سمبولیسم) رنگ و گرایش ها
۱۳۲	تبديل رنگ ها (فرمول رنگ در چاپ)

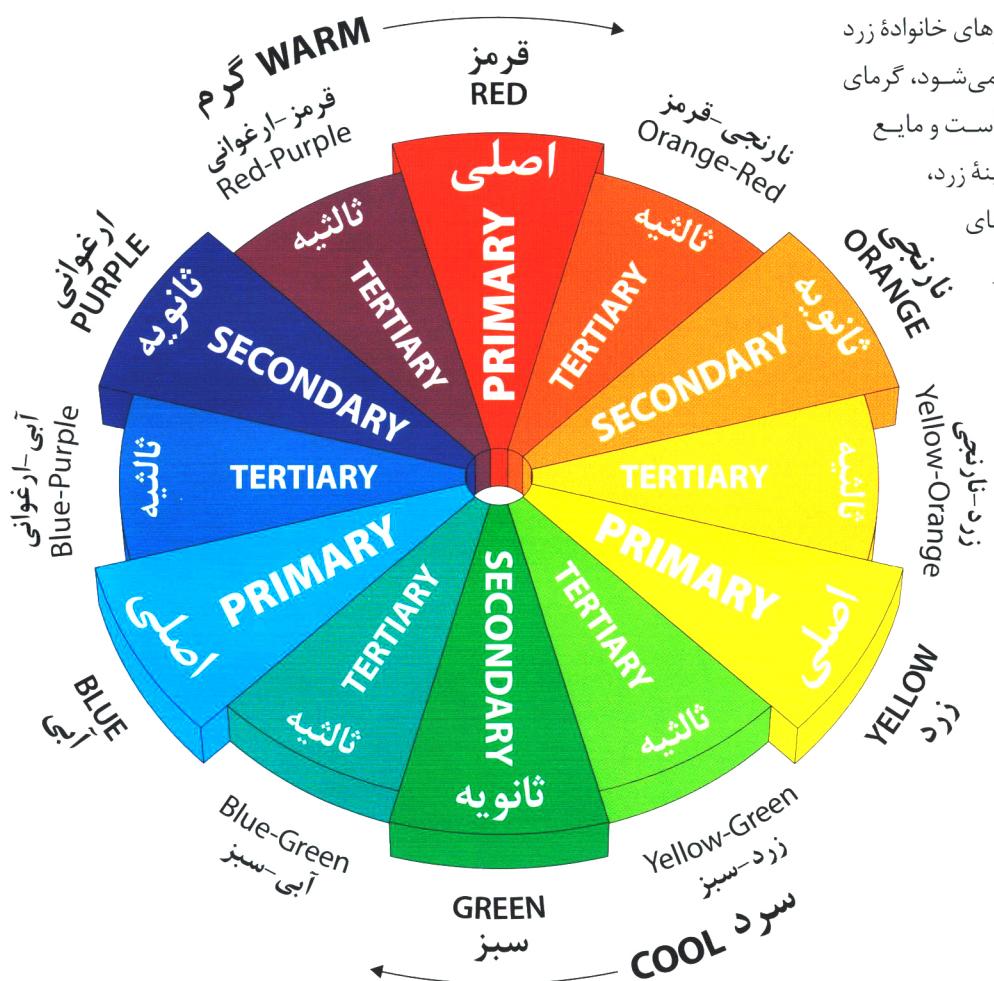

باورهای رنگی

زمانی که دو نوع مختلف از یک رنگ (یکی روشن و دیگری تیره) نزدیک یکدیگر قرار گیرند، رنگ روشن، روشن تر و رنگ تیره، تیره تر به نظر می‌آید. مثلاً بنفس کمرنگ در مقایسه با زمینه ارغوانی، گرفته‌تر به نظر می‌آید.

یکی از ابزارهای مهم گرافیکی برای ایجاد ترکیب رنگ، چرخه رنگی است که ساختاری دایره‌ای شکل دارد و شامل رنگ‌های پایه (اصلی)، ثانویه و گروه سوم است. این چرخ دمای رنگ را به شکلی عینی به تصویر می‌کشد. مثلاً، گرم‌دار مقابل سرما، درست مانند اعضای روحی و روانی بدن ما که پیام یک رنگ خاص را انتقال می‌دهند. بر اساس ارتباطات کهن و بین‌المللی، رنگ‌ها غالباً به صورت سرد و گرم قابل ادراک هستند. قرمز، نارنجی و زرد با گرمای آتش و خورشید سروکار دارند در حالی که آبی، سبز و بنفش از دیدگاه آدمی با آرامش دریا، آسمان، شاخ و هرگ گیاهان و فضای بیرونی مرتبط هستند. با تغییر یک "رنگ زمینه" یا ته مایه (Undertone) می‌توان دمای رنگ را تا حدودی تغییرداد. قرمزهای خانواده زرد از قرمزهای خانواده آبی گرمتر هستند. هرچه ارغوانی قرمزتر می‌شود، گرمای بیشتری به خود می‌گیرد. آبی خانواده سبز نشان خنکی آب است و مایع بودن را تداعی می‌کند مثل رنگ‌های آبکی ولی سبز با زمینه زرد، حس گرمتری را نشان می‌دهد. ترکیب رنگ‌های گرم پیام‌های ابرازیک‌تر، فعال‌تر و پرخاش جویانه‌تری را بیان می‌کنند در صورتی که رنگ‌های سرد، لطیفتر، آرام‌تر و ساکن‌تر هستند. البته اگر رنگ‌های سرد رو به روشنی بروند از خاصیت آنها کاسته می‌شود. هرچه رنگ‌های سردی، شاداب‌تر بشود بیشتر خاصیت خود را هویدا می‌کنند.

چرخه رنگ

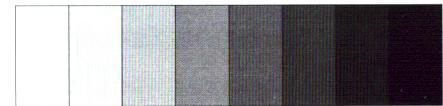

باورهای رنگی

رنگ‌ها ممکن است بر اساس محیط اطراف خود متفاوت به نظر برسند. توده‌های رنگ بزرگ‌تر بر روی توده‌های رنگی کوچک‌تر تأثیر می‌گذارند. به عنوان مثال اگر یک مربع خاکستری متوسط توسط مقدار زیادی رنگ سیاه احاطه شود این خاکستری روشن‌تر از همین رنگ در میان محیط سفید به نظر می‌آید. روشنی سفید خالص متضاد باعث می‌شود که خاکستری، گرفته‌تر به نظر بیاید. برخلاف سیاه پررنگ که در آن خاکستری روشن‌تر به نظر می‌آید. هر رنگ در مقابل رنگ تیره‌تر روشن‌تر و در مقابل رنگ روشن‌تر تیره‌تر به نظر می‌آید.

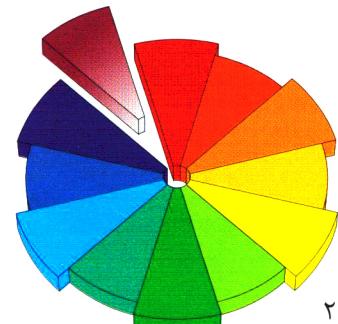
ترتیب رنگ‌ها (رنگ‌بندی)

(شکل شماره ۱) مونوتوون یا تک‌رنگ (**Monotone**): استفاده از یک رنگ خنثی را مونوتوون می‌نامند که شامل روشن کامل تا خاکستری متوسط (نیمه خاکستری)، بژ، خاکستری مایل به قهوه‌ای و کرم مایل به سفید که سکون، حالت آرام، و یا یک نمای ملایم کلاسیک را به تصویر می‌کشد. لطفت (رنگ) مورد استفاده در محصولات گران قیمت باید جذاب باشد ولی در نمادها، بسته‌بندی، تبلیغات یا هر مورد تبلیغاتی دیگری، مونوتوون‌ها باید به قدری لطیف باشند که احساس نشوند، پس مقداری کنتراست (تضاد) در رنگ یا استفاده از مقداری بافت یا (texture) ضروری است.

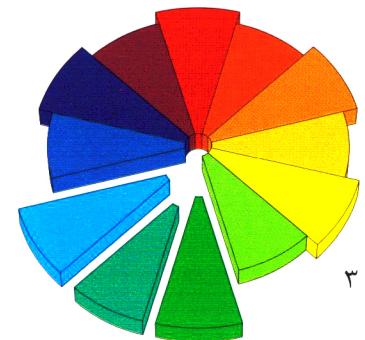
شکل ۱

(شکل شماره ۲ - مونوکروماتیک‌ها (**Monochromatics**)): استفاده از یک خانواده رنگ با ارزش‌ها یا شدت‌های متفاوت، رنگ‌بندی مونوکروماتیک نامیده می‌شود. این ترکیبات می‌توانند در القای حالات لطیف بسیار تأثیرگذار باشند مثل احیای کیفیت سبزی شاخ و برگ درختان یا خوشمزگی یک قهوه‌ای شکلاتی پررنگ که در یک رنگ شیر قهوه‌ای Creamy Mocha محو می‌شود.

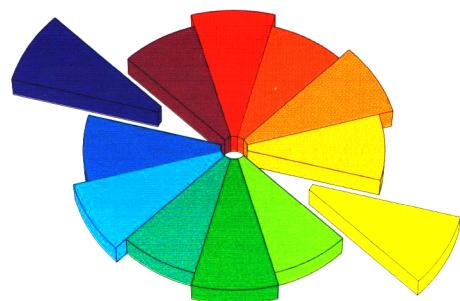
شکل ۲

(شکل شماره ۳ - رنگ‌های مشابه (**Analogous**)): رنگ‌های مشابه در چرخه رنگ، همسایه خانوادگی یکدیگر هستند. اگر ترکیب‌ها از یک چهارم چرخه رنگ تشکیل شوند و چون تهمایه یا رنگ زمینه (Undertone) مشترک دارند، همواره هماهنگ به نظر می‌رسند. مثلاً آبی، سبز آبی و سبز. اما هارمونی محض لزوماً هدف مانیست چون استفاده بسیار لطیف از یک رنگ ممکن است از میزان تأثیر آن بکاهد. گسترش گروه رنگ‌های مشابه به نوعی توسط افزودن کمی از سایر رنگ‌های همسایه مثلاً سبز، سبز آبی، آبی و آبی ارغوانی انجام می‌پذیرد که توجه بیشتری را به خود جلب می‌کند.

شکل ۳

(شکل شماره ۴ - مکمل‌ها (**Complementary**)): رنگ‌های مکمل دقیقاً همان رنگ‌های متقابل چرخه رنگ هستند که اگر دو بهدو استفاده شوند، یکدیگر را پوشش می‌دهند. دراصل آنها هم‌دیگر را کامل می‌کنند. مثلاً رنگ‌های خانواده قرمز در مقابل با رنگ سبز، قرمزتر به نظر می‌آید. همچنانکه نارنجی در آبی و یا زرد در ارغوانی از جلوه بیشتری برخوردار است. آنها در عین حالی که رنگ‌های متضادی هستند، یکدیگر را نیز متعادل می‌سازند. یکی رنگ گرم و دیگری سرد است. به نظر می‌رسد که هر مکمل در محدوده تلاقی (با رنگ‌دیگر) در نوسان است که این امر، تضاد همزمان نام دارد. آنها در مایه‌های بسیار روش، بَرها (Banners)، لباس‌های ورزشی یا هر مورد دیگری استفاده می‌شود، در بسته‌بندی، تبلیغات، محل فروش، بَرها (Banners)، لباس‌های ورزشی یا هر مورد دیگری استفاده می‌شود، تأثیر ویژه‌ای از خود بر جای می‌گذارند چون در همه این موارد، فراوانی و توجه آنی بسیار مهم است. اگر مکمل‌هایی با ارزش کم‌رنگ‌تر یا پررنگ‌تر استفاده شوند، تأثیر آن بسیار لطیف‌تر خواهد شد.

شکل ۴

رنگ‌های حسی

خاطرات کودکی ما بارنگ‌هایی که در ذهن ما برای همیشه نقش بسته و حک شده‌اند، ارتباط تنگاتنگی دارد. شاید حتی ندانیم که ما رنگ‌های مرتبط با خاطراتی خاص را به خاطر می‌آوریم ولی ضبط صوت مغزی ما هرگز خاموش نمی‌شود و حتی در بزرگسالی هم مانسبت به رنگ‌ها به صورت منفی یا مثبت واکنش نشان می‌دهیم.

برای دوران قبل از بلوغ و جوانان تازه بالغ استفاده از پسوند (In) به (رنگ ...) در رنگ‌ها بسیار مهم است، همانطور که به آنها حالت و شناخت می‌بخشد. در این سنین فشار همسن و سلان زیاد بوده و رنگ، راه مناسبی برای شورش است. چه راهی بهتر از این برای جلب توجه و اظهار وجود: یک موی زرد و سبز؟! این گروه سنی به شدت نیازمند جلب توجه است، بنابراین برای طراح و تولید کننده واجب است که نسبت به آینده مد رنگ و پیش‌بینی‌های مربوط به آن آگاه باشد. زمانی که ما بالغ می‌شویم بیشتر به اهمیت ابراز وجود در خودمان پی می‌بریم. تمایلات، همواره نقش مهمی در انتخاب رنگ‌ها ایفا می‌کنند ولی سلایق شخصی و ترجیحات ما نیز به همان میزان مهم هستند.

رنگ‌هایی که ما می‌بینیم، بسیار تحت تأثیر احساسات ما هستند. از ابتدای دوران کودکی و از زمانی که ما اولین ادراکات رنگی خود را پیدا می‌کنیم، شروع به قانونمند ساختن احساساتی می‌کنیم که از این رنگ‌ها به ما می‌رسد و در دوران بزرگسالی نیز بسیار به کار می‌آید. برخی کارشناسان اعتقاد دارند که انسان از یک خرد کهن برخوردار است، که از خلال قرون پیشین و از بد و خلقت به او رسیده است. آنچه روشن است، ما حافظه‌ای ارتباط ساز در مورد فضا، فرم، الگوها و رنگ‌ها داریم.

کودکان از سن دو ماهگی ترجیح می‌دهند با اشیاء رنگی سروکار داشته باشند تا اشیاء غیر رنگی. وقتی بچه‌ها کمی بزرگتر می‌شوند ذهنی رنگ‌گرا پیدا می‌کنند و بیشتر جذب رنگ می‌شوند تا فرم. وقتی به سن بلوغ می‌رسند ذهن آنها عموماً فرم‌گرا می‌شود اما بیشتر انسان‌های خلاق در طول زندگی‌شان رنگ‌گرا باقی می‌مانند.

درست است که بچه‌ها بیشتر جذب سیاه و سفید می‌شوند ولی در واقع آنها سیاه و سفید را ترجیح نمی‌دهند، فقط توجه‌شان را جلب می‌کند چون آنها قبل از آنکه رنگ ببینند، تضاد بسیار زیاد مشاهده می‌کنند. از آنجایی که مغز یک کودک هنگام تولد، کامل نیست؛ رنگ به عنوان یک محرک، نقش مهمی در شکوفایی ذهن کودک ایفا می‌کند.

مطالعات مربوط به حرکات چشم که منبع توجه کودکان را ضبط می‌کند نشان می‌دهد که صرفه نظر از جنسیت کودک (هرآنچه مربوط به میزان توجه بیشتر پسران نسبت به دختران شنیده‌اید را فراموش کنید، چون هیچ تحقیقی در تأیید آن وجود ندارد) آبی و قرمز پر توجه‌ترین رنگ‌ها در هنگام کودکی هستند. رنگ قرمز، کمک ویژه‌ای به ارتباطات داخلی اعصاب مغز می‌کند که این نکته بیانگر این است که چرا بچه‌ها به رنگ توجه دارند. وقتی بچه‌ها بزرگتر می‌شوند عادات، الگوی یادگیری و انجام آنچه بزرگترها می‌گویند، رنگ درست را در ذهن آنها تشکیل می‌دهد.

باورهای رنگی

رنگ‌هایی که از محتوای آشنا استفاده می‌کنند، کمکی به مانعی کنند ولی چشم را بخصوص در محصولات غذایی به خود جلب می‌کنند. چون مغز در آن واحد توسط یک گروه رنگی عجیب و غریب، سریعاً جذب می‌شود. یک همبورگ هیچوقت سبز نیست، شیر هرگز به رنگ آبی سلطنتی در نمی‌آید. پر واضح است که این رنگ‌های عجیب و غریب نباید برای جلب توجه یک محصول نامریط استفاده شود.